

ЗА ПЪРВИ ПЪТ НА РУСЕНСКА СЦЕНА ДВАМА КОМПОЗИТОРИ ЗА ТВОРБИТЕ СИ

КРАСИМИР КЮРКЧИЙСКИ:

През ноември миналата година организационният комитет на „Мартенски музикални дни“ ми предложи да напиша произведение специално за откриването на юбилейния фестивал. Приех поканата с удоволствие — много неща ме свързват с това музикално събитие в културния живот на Русе. Едно от тях е публиката на този град — спонтанна, отзивчива, проявяваща жив интерес към всяка нова творба. В това успех да се убява още през 1962 г. — като един от първите композитори-участници във фестивала. Тези мои впечатления се затвърдиха и сега: на концертите, на които присъствах, залата почти винаги се оказваше тясна, за да побере многобройните знаещи и горещо влюбени в музикалното изкуство слушатели. Всенни град би се гордял, ако има такава публика! Затова струва ми се, тя заслужава срещите си с изкуството да се осъществяват при по-добри условия, в една отговаряща на съвременните изисквания концертна зала, това сигурно би привлякло и по-авто-

ритетни изпълнители, би повишило равнището на музикалното събитие.

И така в самото предложение, което получих за написване на увертюрата, бе заложена и идеята, която трябваше да реализирам. Стрелях се творбата ми да разкрива виртуозността на съвременния симфоничен оркестър и същевременно да „хване“ вниманието на възможно по-широк кръг слушатели. Още в началото на увертюрата веселият наивен завън, след който непосредствено се „стурва“ оркестърът, създава гържествена, приповдигната, жинерадостна атмосфера, която се постарах да задържа в цялото произведение. Съзнателно използвах крайдунавски фолклорни мелодии, с което целях да подчертая и принадлежността на творбата, нейния точен адрес: Русе, юбилейен двайсет фестивал „Мартенски музикални дни“.

СНМЕОН ПИРОНКОВ:

На концерта при откриването на „Мартенски музикални дни“ тази година беше изпълнена писаната ми „Истинската апология на Со-

рат“ — монолог за бас струнни и ударни по текст на Коста Варналис. Тя е написана през 1967 г., изпълнявана е многократно и е наградена от СБН. Новото в това изпълнение беше, че с др. Алин Найденов, който дирижира концерта на откриването, решихме да уголемим струнните инструменти до пълния им състав в симфоничния оркестър. Защото досега „Апологията“ беше изпълнявана само от камерен струнен състав. Това ново виждане да де обемност и мащабност на произведението, по-голяма релефност на отделните партии и допринесе много за нейното драматично въздействие.

Искам да използвавам възможно стта да благодаря на главния диригент на Русенската филхармония засл. артист Алин Найденов за задълбочената интерпретация и да изтъкна изключителната заслуга на нар. артист Павел Герджинов, който с гласовото си и артистично внушение създаде действително един силен и въздушен образ на Соират и намери верния път до сърцата на публиката.